

2. Om den första frågan besvaras jakande, ska då tredjelandsmedborgare som, oavsett anledning, har antagit jämförbara västerländska normer och värderingar genom att faktiskt uppehålla sig i medlemsstaten under den fas i livet då deras identitet formas betraktas som medlemmar i en "särskild samhällsgrupp" i den mening som avses i artikel 10.1 d i skyddsgrundsdirektivet? Ska frågan huruvida det rör sig om en särskild samhällsgrupp som "har en särskild identitet i det berörda landet" bedömas ur medlemsstatens synvinkel eller ska den mot bakgrund av artikel 10.2 i skyddsgrundsdirektivet tolkas på det sättet att avgörande vikt ska tillmätas att utlänningsen i ursprungslandet anses ingå i en särskild samhällsgrupp eller i varje fall tillskrivs en sådan tillhörighet? Är det förenligt med artikel 10 i skyddsgrundsdirektivet, jämförd med förbudet mot *refoulement* och rätten till asyl, att flyktingstatus endast kan följa av att någon anpassat sig till västerländsk kultur om grunden för detta är religiösa eller politiska skäl?
3. Är det förenligt med unionsrätten och närmare bestämt med artikel 24.2 jämförd med artikel 51.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan) att behörig myndighet, när den prövar en ansökan om internationellt skydd, enligt nationell rätt ska beakta barnets bästa utan att vad som är barnets bästa först konkret har fastställts (i varje enskilt förfarande)? Blir svaret på denna fråga annorlunda om medlemsstaten ska pröva en ansökan om reguljärt uppehållstillstånd och barnets bästa ska beaktas vid prövningen av ansökan?
4. På vilket sätt och i vilket skede av prövningen av en ansökan om internationellt skydd ska man mot bakgrund av artikel 24.2 i stadgan beakta barnets bästa och närmare bestämt skadan för en underårig till följd av långvarig faktisk vistelse i en medlemsstat? Är det i detta sammanhang av betydelse huruvida den faktiska vistelsen var laglig? Har det vid ovanstående bedömning någon betydelse för barnets bästa om medlemsstaten har fattat ett beslut om ansökan om internationellt skydd inom den frist som föreskrivs i unionsrätten, om en tidigare ålagd skyldighet att återvända har åsidosatts och om medlemsstaten inte har genomfört avlägsnande efter att ett beslut om återvändande har meddelats, vilket gjort det möjligt för den underårige att fortsätta sin faktiska vistelse i medlemsstaten?
5. Är det sett till artikel 7 jämförd med artikel 24.2 i stadgan förenligt med unionsrätten att i nationell rätt göra åtskillnad mellan en första och efterföljande ansökningar om internationellt skydd, såtillvida att reguljära grunder för uppehållstillstånd inte beaktas vid efterföljande ansökningar om internationellt skydd?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet (EUT L 337, 2011, s. 9).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Supreme Court (Irland) den 3 augusti 2021 – brottmål mot SN och SD. Övriga parter: Governor of Cloverhill Prison, Irland, Attorney General, Governor of Mountjoy prison

(Mål C-479/21)

(2021/C 391/22)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Supreme Court

Parter i brottmålet vid den nationella domstolen

SN och SD

Tolkningsfrågor

1. Kan bestämmelserna i utträdesavtalet, i vilka det föreskrivs att systemet med en europeisk arresteringsorder ska bibehållas i förhållande till Förenade kungariket under den övergångsperiod som fastställs i avtalet, anses vara bindande för Irland med hänsyn till att en stor del av innehållet avser området med frihet, säkerhet och rättvisa, och

2. Kan bestämmelserna i handels- och samarbetsavtalet, enligt vilka systemet med en europeisk arresteringsorder ska bibehållas i förhållande till Förenade kungariket efter den aktuella övergångsperioden, anses vara bindande för Irland med hänsyn till att en stor del av innehållet avser området med frihet, säkerhet och rättvisa?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Supreme Court (Irland) den 3 augusti 2021 – W O, J L
mot Minister for Justice and Equality**

(Mål C-480/21)

(2021/C 391/23)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Supreme Court

Parter i det nationella målet

Klagande: W O, J L

Motpart: Minister for Justice and Equality

Tolkningsfrågor

1. Ska det kriterium som slås fast i domen LM⁽¹⁾ och som bekräftas i domen L och P⁽²⁾ tillämpas i fall där det finns en verklig risk för att klagandena kommer att ställas inför rätta vid domstolar som inte har inrättats enligt lag?
2. Ska det kriterium som slås fast i domen LM och som bekräftas i domen L och P tillämpas i fall där en person som avser att bestrida en begäran inom ramen för en europeisk arresteringsorder inte kan uppfylla kriteriet, eftersom det vid den tidpunkten inte går att fastställa sammansättningen av de domstolar som personen kommer att ställas inför på grund av den slumpmässiga fördelningen av målen?
3. Utgör avsaknaden av ett effektivt rättsmedel för att ifrågasätta giltigheten av utnämningen av domare i Polen, i situationer där det är uppenbart att klagandena vid den aktuella tidpunkten inte kan påvisa att de domstolar som de kommer att ställas inför kommer att bestå av domare som inte har utsetts på giltigt sätt, ett åsidosättande av rätten till en rättvis rättegång med avseende på dess kärninnehåll, vilket innebär att den verkställande staten måste vägra att överlämna klagandena?

⁽¹⁾ Mål 216/18 PPU, EU:C:2018:586.

⁽²⁾ Målen C-354/20 PPU och C-412/20 PPU, EU:C:2020:1033.

**Överklagande ingett den 13 augusti 2021 av Health Information Management (HIM) av den dom som
tribunalen (tionde avdelningen) meddelade den 9 juni 2021 i mål T-235/21, Health Information
Management (HIM) mot kommissionen**

(Mål C-500/21 P)

(2021/C 391/24)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Health Information Management (HIM) (ombud: P. Zeegers, avocat)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— fastställa att detta överklagande kan tas upp till prövning och är välgrundat, och följaktligen